Danilo Correale

Living Dead Time

18. maj – 14. juli 2024

Museet for Samtidskunst

MS

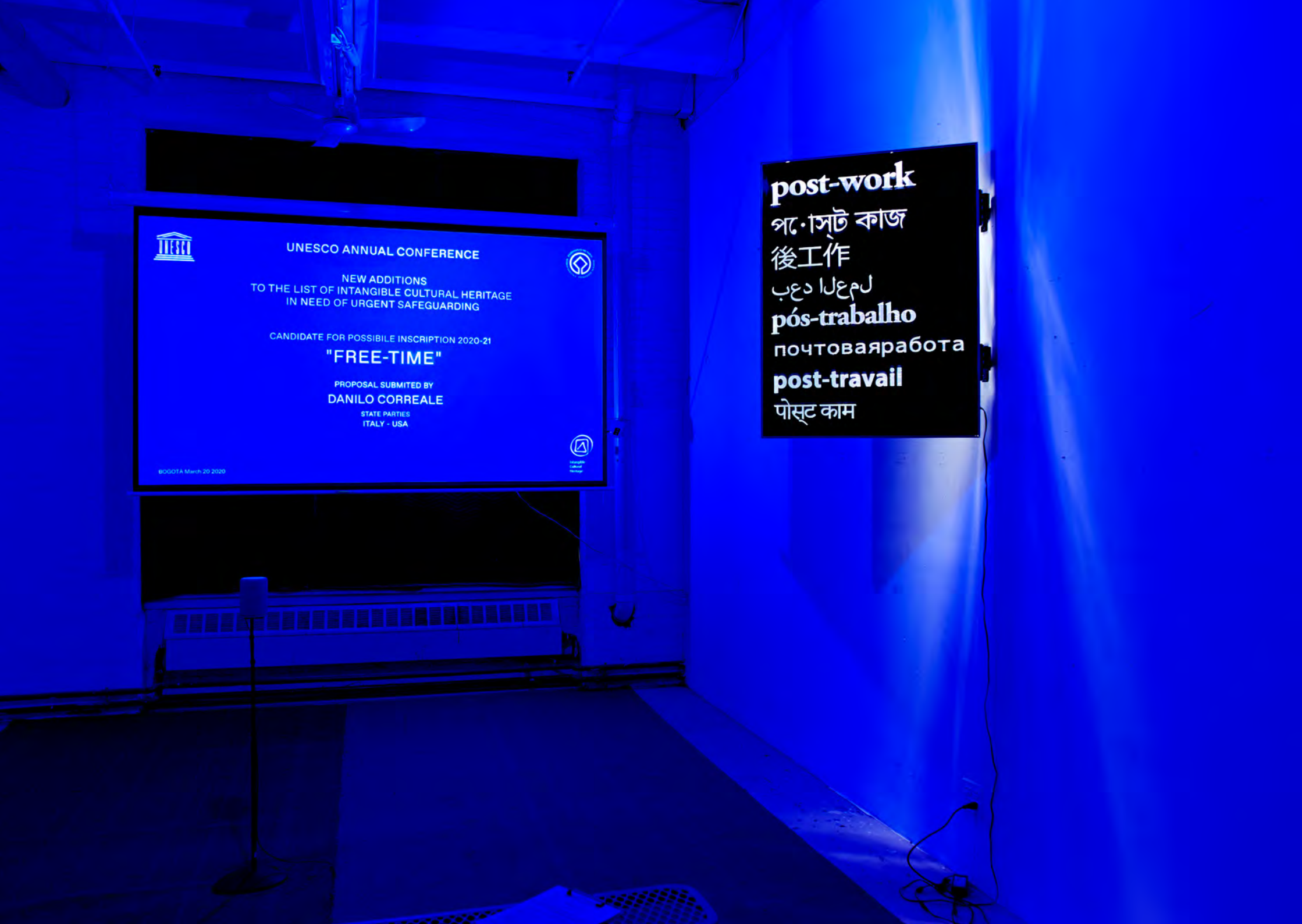
UNESCO ANNUAL CONFERENCE
NEW ADDITIONS
TO THE LIST OF INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE
IN NEED OF URGENT SAFEGUARDING
CANDIDATE FOR POSSIBILE INSCRIPTION 2020-21
"FREE-TIME"
PROPOSAL SUBMITED BY
DANILO CORREALE
STATE PARTIES
ITALY - USA
BOGOTA March 20 2020
post-work
পো·াস্ট কাজ
後工作
بعد العمل
pós-trabalho
почтоваяработа
post-travail
पोस्ट काम

INTRODUKTION:
HVAD ER DIN FRIE TID VÆRD?

> "The self that does not sleep is a neurotic self, plagued by itself; the group that does not sleep is willful and proud, unable to alter reality because it lives cut off from it. For it to reconnect to reality, for it to gather itself again, to wake, it must doze a little."
>
> —Haytham El Wardany, *The Book of Sleep*

Living Dead Time er museets anden udstilling på Sankt Hans. Her fremhæver og undersøger den New York-baserede italienske kunstner Danilo Correale betydningen af de ting, vi foretager os, når vi ikke arbejder. Med fokus på søvn og fritid udforsker han nye perspektiver på det, der ofte opfattes som uproduktivt, og undersøger værdien af det inaktive som en politisk handling rettet mod et evigt accelererende samfund.

I det første værk, *Free Time*, udfolder Correale et komplekst projekt med afsæt i en officiel ansøgning, rettet til UNESCO's komité for immateriel kulturarv med opfordringen om at indsætte *fritid* på den nuværende liste over arv med behov for akut beskyttelse. En engageret foredragsholders stemme formulerer nøjsomligt, hvorfor fritiden, som et altafgørende aspekt af menneskelivet og en mulig løsning på menneskehedens problemer, er truet og derfor ikke bare skal reddes, men også gentænkes.

Inspireret af aktivister og antropologer som David Graeber og filosoffer som Byung-Chul Han, Andre Gorsz og Silvia Federici sætter Correale spørgsmålstegn ved den sygelige arbejdsnarkomani og den generelle udskamning af uproduktive livsstile. Med dette værk understreger kunstneren nødvendigheden af at gentænke den kontekst, hvori kulturelle artefakter, kunstværker og intellektuelle præstationer skabes. Hovedparten af det menneskets skaber, af materiel kultur og kreativitet, bliver til som en reaktion på kedsomhed og i perioder med 'død tid' eller venten. Øjeblikke, som vi som samfund har en tendens til at glemme at fejre og tage imod som skabende øjeblikke i vores liv. I stedet er fritiden blevet tid, som skal fordrives og slås ihjel med andre aktiviteter, der ofte er alt andet end kontemplative.

INTRODUCTION:
WHAT IS YOUR FREE TIME WORTH?

> "The self that does not sleep is a neurotic self, plagued by itself; the group that does not sleep is willful and proud, unable to alter reality because it lives cut off from it. For it to reconnect to reality, for it to gather itself again, to wake, it must doze a little."
>
> —Haytham El Wardany, *The Book of Sleep*

Living Dead Time is the museum's second exhibition at Sankt Hans. Here, New York based Italian artist Danilo Correale emphasizes and examines the meaning of the things we do when we are not working. Focusing on sleep and free time, he explores new perspectives to what is often understood as unproductive and examines the value of inactivity as a political act against an ever-accelerating society.

In the first work, *Free Time*, Correale unfolds a complex project based on a formal application that appeals to the UNESCO Intangible Heritage Committee to insert *free time* in the current list of heritage in need of urgent safeguarding. The voice of a motivated keynote speaker clearly articulates why free time, as a vital aspect of human life, and a possible solution to humanity issues, is endangered and, therefore, needs to be not only saved but re-thought.

With inspiration from activists and anthropologists such as David Graeber or philosophers such as Byung-Chul Han, Andre Gorsz, and Silvia Federici, Correale is questioning the obsession with workaholism and the general vilification of unproductive lifestyles. Through this work, the artist underlines the need to re-think the context in which cultural artifacts as well as artworks and intellectual achievements are produced. Most of human creation, material culture and creativity are born as a response to boredom and during stretches of "dead time", in moments of waiting. Moments that we, as a society, tend to forget to celebrate and welcome as generative moments of our lives. Instead, free time has become a time to occupy and kill with other activities, often far from contemplative.

THE MYSTERY OF SLEEP

In the exhibition's second work, *No More Sleep No More*, we move into the universe of sleep – at once mysterious, essential, unavoidable, yet often overlooked. The writer Ursula Le Guin once explained sleep as the thing we do not know we are doing, while we are doing it. This touches upon both our inherent distance to and lack of understanding of the nature of sleep as a political space.

Correale has been exploring sleep and rest from a broader political and historical perspective for many years. He challenges the audience with a four-hour sensorial video essay, in which eight different researchers help us to understand and deal with something that we spend approximately a third of our lives doing. What happens when we sleep? And how are notions of gender identity and class at work even while our body is resting?

EMBRACING DEAD TIME

Correale's works are interlinked and mutually inform and question each other. We find no quick answers in Correale's critical investigations, and yet there is much to discover in the dialogue space laid out in the Central Storehouse – with everything from screened-off office cubicles to soft reclining chairs.

What is dead time worth? For the time we spend in inactivity, Correale offers us tools to unlock spaces for self-care and contemplation beyond boredom and guilt. We need to confront the obsession with growth and productivity, and embracing dead time might be our only way to create a more sustainable and caring society.

SØVNENS MYSTIK

I udstillingens andet værk, *No More Sleep No More*, bevæger vi os ind i søvnens univers – på én og samme tid gådefuldt, essentielt, uundgåeligt og alligevel ofte overset. Forfatteren Ursula Le Guin har engang beskrevet søvn som det, vi ikke ved, at vi gør, mens vi gør det. Dette siger både noget om vores indbyggede distance til og manglende forståelse af søvnens karakter som politisk rum.

Correale har i mange år udforsket søvn og hvile ud fra et bredere politisk og historisk perspektiv. Han udfordrer publikum med et fire timer langt sensorisk videoessay, hvor otte forskellige forskere hjælper os med at forstå og håndtere noget, som vi bruger cirka en tredjedel af vores liv på. Hvad sker der, når vi sover? Og hvordan kan forestillinger om kønsidentitet og sociale klasser være på spil, selv når vores krop hviler?

DØDTID SOM UDVEJ

Correales værker er indbyrdes forbundne og præger og sætter spørgsmålstegn ved hinanden på tværs. Vi finder ingen hurtige svar i Correales kritiske undersøgelser, og alligevel er der meget at opdage i det dialogrum, der er indrettet i Centralmagasinet – med alt fra afskærmede kontorbåse til bløde lænestole.

Hvad er død tid værd? Tilegnet tiden hvor vi er inaktive, tilbyder Correale os redskaber til at åbne rum for egenomsorg og til kontemplation hinsides kedsomheden og skyldfølelsen. Vi er nødt til at gøre op med denne jagt på vækst og produktivitet, og at tage den døde tid til os er måske vores eneste måde at skabe et mere bæredygtigt og omsorgsfuldt samfund på.

I disse *betydningsjagende* tider vi lever i, bliver *vi* (kunstnere) ofte lokket i baghold til at beskrive vores arbejde og presset til at levere imponerende udsagn. Ikke kun for at berige vores visioner, men for at fodre maskiner med aforismer indhyllet i en magisk aura. Erklæringer, bærere af ubestridelige sandheder. Indiskutable såvel som vilkårlige. Monumentale visioner lavet af ord, sjældent imødegået og på en eller anden måde klar til at blive udvundet, forvrænget, misforstået og i sidste ende gjort magtesløse i al deres overflødighed.

Jeg modsætter mig ikke fortolkning som sådan. Jeg er heller ikke overbevist om, at kraften i den symbolske fortælling, som jeg arbejder med i min praksis, kun kan blomstre gennem en subjektiv og dedikeret fortolkning. På den anden side er det meningen, at denne udstilling skal mærkes med kroppen og sindet, nydes som et barn, der lige netop er højt nok til at komme ind i sin første rutsjebane og være skarp nok til at give et sus til den nyligt pensionerede arbejder.

Jeg kan godt lide at tænke på min kunst som en evig tilstand af *déjà vu*. Nogle gange indadskuende, mod mit eget visuelle vokabular, og nogle gange udadskuende mod den verden af tegn, der omgiver os, og som drejer for hurtigt til at kunne indfanges uden smuttere eller svipsere. Levende projekter, som ikke er færdige, men opbygges over tid. Kreative handlinger som geologiske aflejringer, der langsomt føjer nye spor til, nogle gange et årti senere. Rettet, justeret og rekalibreret i den uendelige søgen efter at opklare mere betydningsfulde misforståelser, såsom "hvad betyder det i virkeligheden at være fri?".

Således peger alle projekterne i *Living Dead Time* på velkendte og betydningsbærende kendetegn for vores tid; noget, vi hele tiden forsøger at skubbe væk fra vores liv: den 'mellemtid', hvor der ikke sker noget. Tidsrummet, der må slås ihjel med alle midler for at undgå kedsomheden. At udskamme fritiden ved at forbinde den med dødssynden 'dovenskab' har været en yndet hobby inden for en særlig doktrin, baseret på arbejde og vækst.

I en globaliseret verden fastholder en række nationer deres magt og "storhed" med rod i en konstant arbejdsstyrke, som slider og dræner andre dele af planeten. I denne verden er jeg begyndt at føle, at der ikke findes nogen måde hvorpå man virkelig kan argumentere for et fredeligt skift væk fra vores betændte og berusende arbejdskultur, før en ægte fælles og tværnational politik er på plads.

Men hvad nu, hvis opskriften på en fri og ægte sameksistens med os selv og med jordkloden handler om at genopdage den frie tids magi? Hvilke skridt skal vi tage for at ændre det nuværende paradigme? Kan inaktivitet være en modgift mod global undergang?

— Danilo Correale, 24. april

In these *over-opinionated* times that we are living in, *We* (artists) are often ambushed to describe our work, pushed to deliver magnificent statements. Not only to enrich our visions but to feed machines with aphorisms charged with a magical aura. Statements that are bearers of undisputable truths. Unquestionable, as much as arbitrary. Monumental visions made of words. Rarely confronted and somehow ready to be extracted, distorted, misunderstood, and ultimately rendered powerless in their redundancy.

I'm not 'against interpretation'. Nor do I think the power of the symbolic narrative engaged in through my practice, is only able to flourish through a subjective and dedicated interpretation. On the other end, this exhibition is meant to be felt with the body and mind, enjoyed as a child that is just tall enough to get into their first rollercoaster, and just sharp enough to give a rush to a freshly retired worker.

I like to think of my art as existing in a perennial state of déjà vu. Sometimes looking inwards, into my own visual vocabulary, and sometimes facing outwards into the world of signs surrounding us, spinning too fast to be captured without any glitches or slip-ups. Living projects, not finished but built over time, creative acts like geological sediments slowly adding traces, sometimes a decade later, fixed, adjusted, and re-calibrated in the never-ending quest to resolve more significant misunderstandings, such as "What does it mean to be really free?".

The projects in *Living Dead Time* point to very familiar signifiers of our time; something we incessantly try to push away from our lives: the in-between time, where nothing happens. Stretches of time to kill by any means necessary, to avoid boredom.

Vilifying free time by linking it with the capital sin of "laziness" has been the project of a particular doctrine founded on work and growth.

In a globalized world a set of nations perpetuate their power and 'greatness' on the backs of a 24/7 work force that toils and drains other regions of the planet. Within this world I am starting to feel that there is no way to truly advocate for a peaceful shift away from the toxic and intoxicated work culture until more just and transnational policies are in place.

But what if the recipe for a truly free coexistence with ourselves and with the Earth lay in the re-enchantment of free time? What steps do we need to take to shift the current paradigm? Can inactivity be an antidote to global collapse?

— Danilo Correale, April 24

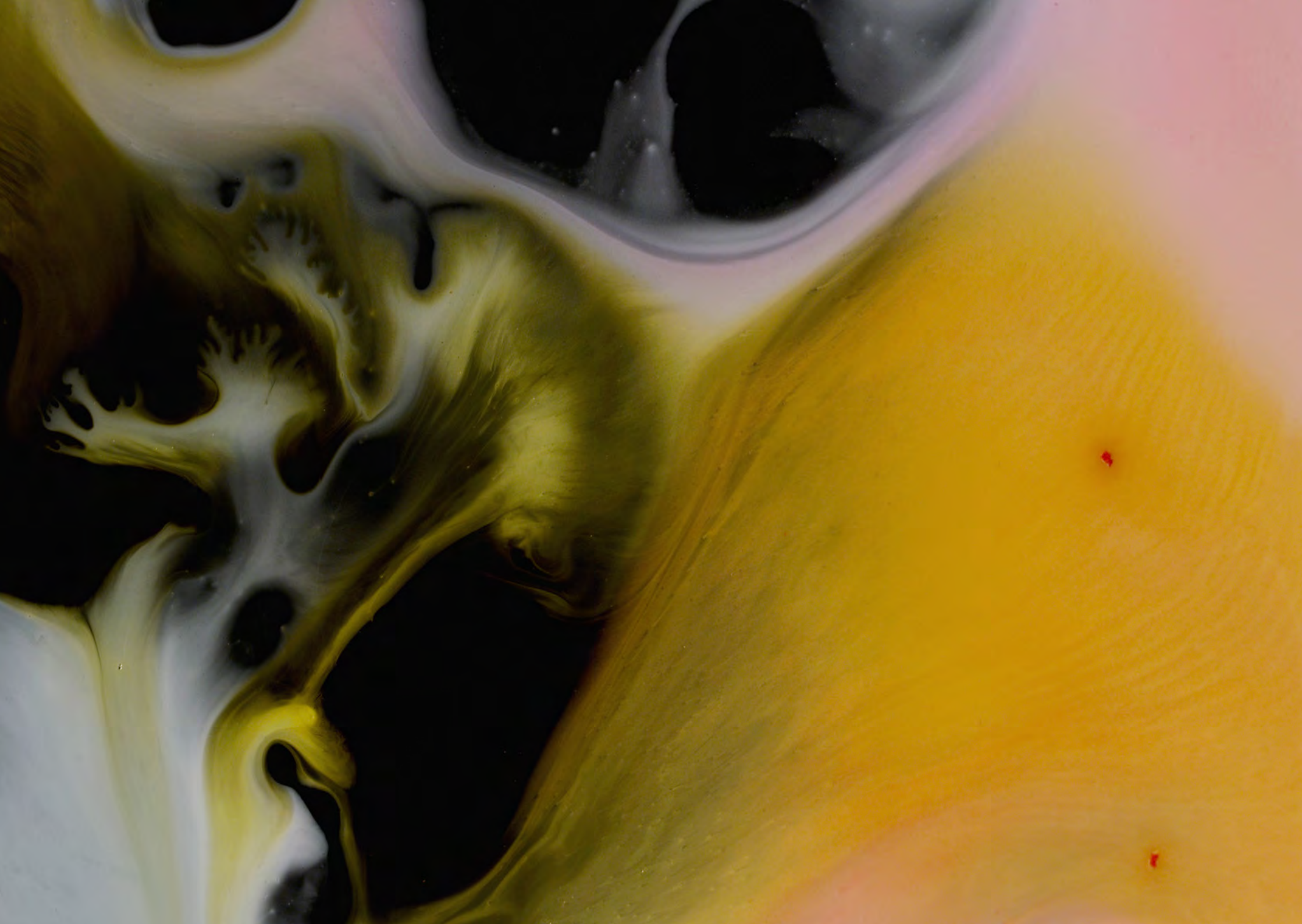

FREE TIME

Video og lydinstallation, 16 minutter, 2019 og frem
Indrammet ansøgning i ni dele, 2019 og frem
Free Time-spørgeskema, 2024

Et dybblåt lys fører os fra gadeplan ind i et konferencelandskab. *Free Time* simulerer en konference hos UNESCO – FN's særlige agentur for fremme og bevarelse af kultur i alle verdens lande. Vi hører stemmen af en foredragsholder, der entusiastisk og gribende argumenterer for en akut beskyttelse af *fritid* som immateriel kulturarv.

Stemmen påpeger, at vi i nutidens samfund sidder fast i et accelererende gear, hvor arbejde og vækst er blevet nogle af livets vigtigste succeskriterier. Forestillingen om produktivitet er rykket fra arbejdssproget over i hverdagssproget og er blevet en sindstilstand, som vi bruger hele vores liv på at efterstræbe. Dette paradigme har formet vores forståelse af tid, ikke kun i arbejdet, men også ud over arbejdet og i vores fritid: Den tid, som ejes af os selv, hvor ideer, kreativitet, kærlighed og identitet opstår frit og frugtbart i deres egen ret, og som udgør netop de aspekter, der adskiller mennesket fra andre arter på denne jord.

Kulturarv er en værdistatus, man kan tildele eksempelvis materielle genstande og kunstværker eller immaterielle traditioner og ritualer for at sikre, at de bevares som unikke historiske vidnesbyrd. Correales værk understreger, at fritid er en forudsætning for kulturens tilblivelse, og at den derfor bør anerkendes og beskyttes som kulturarv for at bane vejen for bæredygtige samfund og kulturer i fremtiden.

Installationen *Free Time* præsenterer en række elementer fra kunstnerens dybdegående research, der har stået på siden 2019. Den omfatter et spørgeskema, hvor vi inviteres til, sammen med kunstneren, at reflektere over fritidens værdi og status i vores eget liv.

FREE TIME

Video and sound installation, 16 minutes, 2019 – ongoing
Framed application form in 9 nine parts, 2019 – ongoing
Free Time Questionnaire, 2024

A deep blue light leads us from street level into a conference landscape. *Free Time* simulates a conference held by UNESCO – the UN's special agency for the advancement and preservation of culture in all nations of the world. We hear the voice of a speaker enthusiastically and poignantly argues in favor of urgently protecting *free time* as immaterial cultural heritage.

The voice points out that today's society is stuck in an accelerating motion, where the acts of working and growing have become some of the most important criteria of success in life. The notion of productivity has shifted from business language to everyday language, and has become a state of mind that we spend all our whole lives pursuing. This paradigm has shaped our understanding of time, not only spent at work, but also beyond work and within leisure: The time owned by ourselves, when ideas, creativity, love and identity emerge freely and fruitfully in their own right and constitute the very aspects that distinguishes human beings from other species on this earth.

Cultural heritage is a status value assigned, for example, to material objects and artworks or immaterial traditions and rituals to ensure their preservation as unique testimonials of history. Correale's work emphasizes free time as a precondition for the creation of culture itself and should therefore be acknowledged and protected as heritage to pave the way for sustainable societies and cultures in the future.

The installation *Free Time* presents elements from the artist's in-depth research ongoing since 2019. It includes a questionnaire where we are invited, along with the artist, to reflect on the value and status of free time in our own lives.

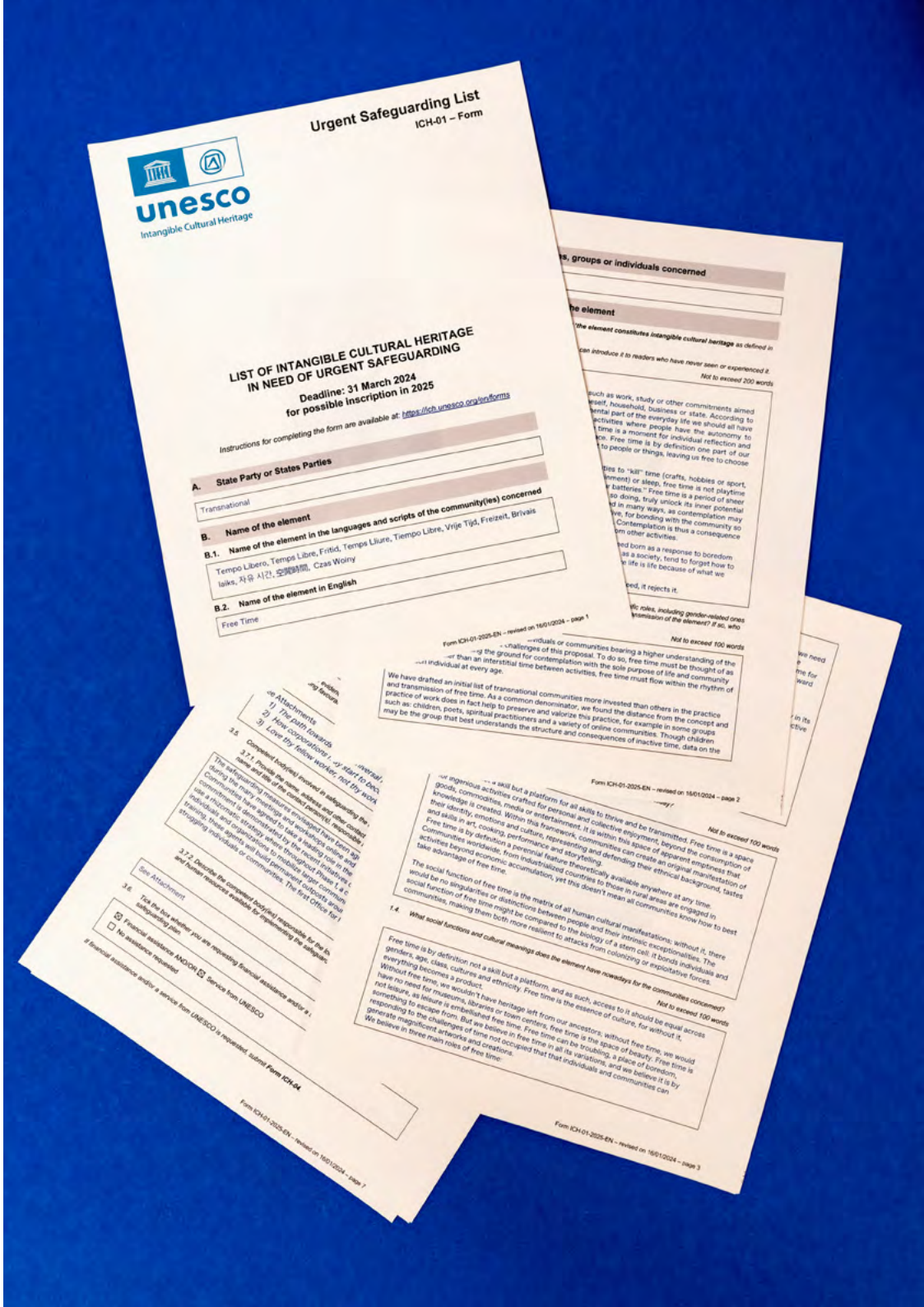

NO MORE SLEEP NO MORE

Video installation, 240 minutes,
Full HD video + audio, 2016/2024

We live in a society where wakefulness is gradually being valued higher than rest. In the daily pursuit of optimizing our time, sleep is being given little priority. Sleep is a vital activity to sustain our bodies and minds. However, it is often only acknowledged in relation to the kind of rest our bodies need in order to be more productive.

In the video essay No More Sleep No More, eight researchers investigate the history of sleep and discuss the development in our understanding of it through time. Since the industrialisation, society's tolerance of sleep has decreased, in search of more productive wakeful hours. The American inventor of the power generator, Thomas Edison, famously admitted that "sleep was for the weak". Today, we sleep on average one hour less than we did then. Paradoxically, and parallel to this, the view on sleep as a capitalist opportunity has gained support. Endless amounts of sleep technologies, medicine, and therapy are being developed, and the focus on sleep quality have increased with time. By contrasting lines of research like so, Correale examines how sleep has been used as a complex negotiable political, social, economic, and cultural currency and a mean to organise society.

This sensorial video essay lasts four hours and is a mere excerpt of the huge amount of interview material collected by the artist. The images accompanying the sound represent the abstract flows of memories and emotions that the brain produces during sleep. The video was produced by the artist during a state of induced insomnia over a period of several weeks. For this exhibition the artist has updated the work with new footage more sensitive in its quality.

Featuring: David M. Rapoport, doctor in sleep medicine; Matthew J. Wolf-Meyer, anthropologist; Roger Ekirch, historian; Simon Williams, sociologist; Alan Derickson, Labor Studies teacher; Murray Melbin, geographer; Alexei Penzin, philosopher; and Reena Patel, feminist researcher.

NO MORE SLEEP NO MORE

Videoinstallation, 240 minutter,
Full HD video + audio, 2016/2024

Vi lever i et samfund, hvor vågenhed i stigende grad vægtes højere end søvn. I jagten på at optimere vores tid i hverdagen bliver søvnen ofte nedprioriteret. Søvn er en livsnødvendig aktivitet, der holder vores kroppe og sind i gang. Dog anerkendes den ofte kun i forhold til den hviletid, vores kroppe har brug for, for at være mere produktive.

I videoessayet *No More Sleep No More* dykker otte forskere ned i søvnens historie og diskuterer udviklingen i vores forståelse af søvn gennem tiden. Siden industrialiseringen er samfundets tolerance over for søvn faldet i jagten på mere produktiv vågentid. El-generatorens amerikanske opfinder, Thomas Edison, var berømt for sin udtalelse om, at "søvn var for de svage". I dag sover vi i gennemsnit en time mindre end dengang. Paradoksalt nok, og sideløbende med dette, har opfattelsen af søvn som en kapitalistisk forretningsmulighed vundet opbakning. Der udvikles uendelige mængder af søvnteknologier, medicin og terapi, og et fokus på søvnkvalitet er vokset med tiden. Ved at kontrastere forskningsretninger som disse undersøger Correale, hvordan søvn har været brugt som en kompleks politisk, social, økonomisk og kulturel valuta til forhandling og som et værktøj til at organisere samfundet.

Dette sensoriske videoessay varer fire timer og er blot et uddrag af den store mængde interviewmateriale, som kunstneren har indsamlet. Værkets billedside repræsenterer de abstrakte strømme af erindringer og følelser, som hjernen producerer under søvnen. Værket blev produceret af kunstneren i en tilstand af fremprovokeret søvnløshed hen over flere uger. Til denne udstilling har kunstneren opdateret værket med nye videooptagelser af en mere sensitiv kvalitet.

Medvirkende: læge i søvnmedicin David M. Rapoport, antropolog Matthew J. Wolf-Meyer, historiker Roger Ekirch, sociolog Simon Williams, underviser i arbejdsvidenskab Alan Derickson, geograf Murray Melbin, filosof Alexei Penzin og feministisk forsker Reena Patel.

REVERIE: ON THE LIBERATION FROM WORK

Hypnose i to dele, lyd og video,
41 minutter, 2017
Reverie: On the liberation from work.
Deluxe Gatefold Record
180gr, plus Insert, Ed. 400,
Signed and Numbered

Forestil dig en verden, hvor arbejde ikke definerer, hvem du er. Hvor materiel produktivitet ikke er standarden for, hvordan vi forstår personlig værdi og social status. Hvor du er herre over din egen tid. Hvor dine materielle behov er tilfredsstillet, og du har tillid til fremtiden. Hvordan ville en verden som denne føles?

Politiske tænkere har i mange år leget med forestillingen om en verden frigjort fra arbejde. Et samfund økonomisk, socialt og teknologisk avanceret nok til at støtte og bære alle levende væsener. Hvor en samfundsmodel drevet af automatisering, sameksistens og en fair basisindkomst frigør mennesker til at leve livet i deres egen ret og tempo.

Reverie: On the Liberation from Work er en guidet hypnoseøvelse i to kapitler, som gennem dyb afslapning af krop og sind forbereder os til et samfund, hvor arbejdet er afskaffet. I værket oplever vi visualiseringsmeditation, også kendt som hypnose, en teknik, der ofte blev brugt som læringsredskab for spirende forretningsmænd under efterkrigstidens økonomiske boom. I *Reverie* vendes metoden på vrangen og fungerer som en trojansk hest. Stemmen forsøger ikke at forbedre din arbejdsindsats, men derimod at få dig til at føle dig godt tilpas ved ikke at foretage dig noget og dermed hjælpe dig til at adskille din identitet fra det, du udretter.

Gennem værkets to dele, *Deliverance* og *Transition*, bliver vores sind og krop guidet til at visualisere, hvordan en friere og lettere fremtid kan se ud. Hvis du havde alt, hvad du skulle bruge for at leve et liv uden at arbejde – hvad ville du gøre?

REVERIE: ON THE LIBERATION FROM WORK

Hypnosis in two parts, sound and video, 41 minutes, 2017
Reverie: On the liberation from work. Deluxe Gatefold Record
180gr, plus Insert, Ed. 400,
Signed and Numbered

Imagine a world where work does not define you. Where material productivity is not the standard of how we understand personal worth and social status. Where we are in charge of our own time. Where all our material needs are satisfied, and we have a strong confidence in the future. What would that feel like?

For many years, political thinkers have experimented with the idea of a world liberated from work. A society that is sufficiently advanced in economic, social, and technological terms to support and maintain all living creatures. Where a social model powered by automation, coexistence, and a fair universal income has set people free to live their lives as they choose and at their own pace.

Reverie: On the Liberation from Work is a two-chapter guided hypnosis exercise aimed at deeply relaxing your body and mind in preparation for a post-work society. In the piece we experience visualization meditation, also known as hypnosis, a language technique often used as a training tool for up-and-coming businessmen during the post-war economic boom. *Reverie* inverts the traditional method and acts as a Trojan horse. Here the voice is not trying to improve your work performance but rather make you feel good by doing nothing, helping you to separate your identity from what you do or achieve.

Through two chapters of the piece, *Deliverance* and *Transition*, our minds and bodies are being guided to visualize what a freer and easier future can look like. If you had everything you needed in order to live a life without work, what would you do?

SINISTER DRAWINGS

Printed vignettes, graphic art, pastels, pencils, spray paint on paper, 2022

'Sometimes it is better to _____ than to _____'. Unfinished sentences, open questions, and graphic motifs form templates, so-called vignettes, leaving empty spaces to be filled with personal associations and interpretations. In the past, patients of psychiatry were asked to fill out vignettes, to help the institutions understand and interpret their emotions, thought patterns, and mental state.

In the series *Sinister Drawings*, Correale offers abstract and impulsive reactions to the vignette scenarios: words or fragments of motifs are crossed out, continued, transformed or emphasized. In Correale's abstract layers, there is still space left for further personal interpretation and associations. What do you see?

Correale has drawn his additions using his left (and non-dominant) hand. While temporarily unable to use his dominant one due to an accident. The Latin word for 'left' is *sinister*, a term that has gradually become synonymous with things that deviate from the norm or perhaps even as with evil itself. With his sinister hand, Correale interrogates the way in which we classify the mind and the individual who is (temporarily or permanently) unable to meet the requirements of societal norms.

SINISTER DRAWINGS

Trykte vignetter, grafik, farvekridt, blyanter, spraymaling på papir, 2022

"Nogle gange er det bedre at _____ end at _____". Uafsluttede sætninger, åbne spørgsmål og grafiske motiver danner skabeloner, såkaldte vignetter, som efterlader tomme huller, der skal udfyldes med personlige associationer og fortolkninger. Før i tiden blev patienter i psykiatrien bedt om at udfylde vignetter, som hjælp for institutioner at forstå og fortolke deres følelser, tankemønstre og mentale tilstand.

I serien *Sinister Drawings* giver Correale abstrakte og impulsive reaktioner på vignetternes scenarier: ord eller fragmenter af motiver bliver streget ud, videreført, forvandlet eller fremhævet. I Correales abstrakte lag er der stadig plads til videre personlig fortolkning og association. Hvad ser du?

Correale har tegnet sine tilføjelser med sin venstre (og ikke-dominerende) hånd, mens han midlertidigt var ude af stand til at bruge sin dominerende hånd på grund af en ulykke. Det latinske ord for 'venstre' er *sinister*, et begreb, der efterhånden er blevet synonymt med det, der afviger fra normen, eller måske endda med *ondskaben* selv. Med ondskabens hånd stiller Correale spørgsmålstegn ved måden, hvorpå vi klassificerer sindet og individet som (midlertidigt eller permanent) ikke lever op til samfundets normer.

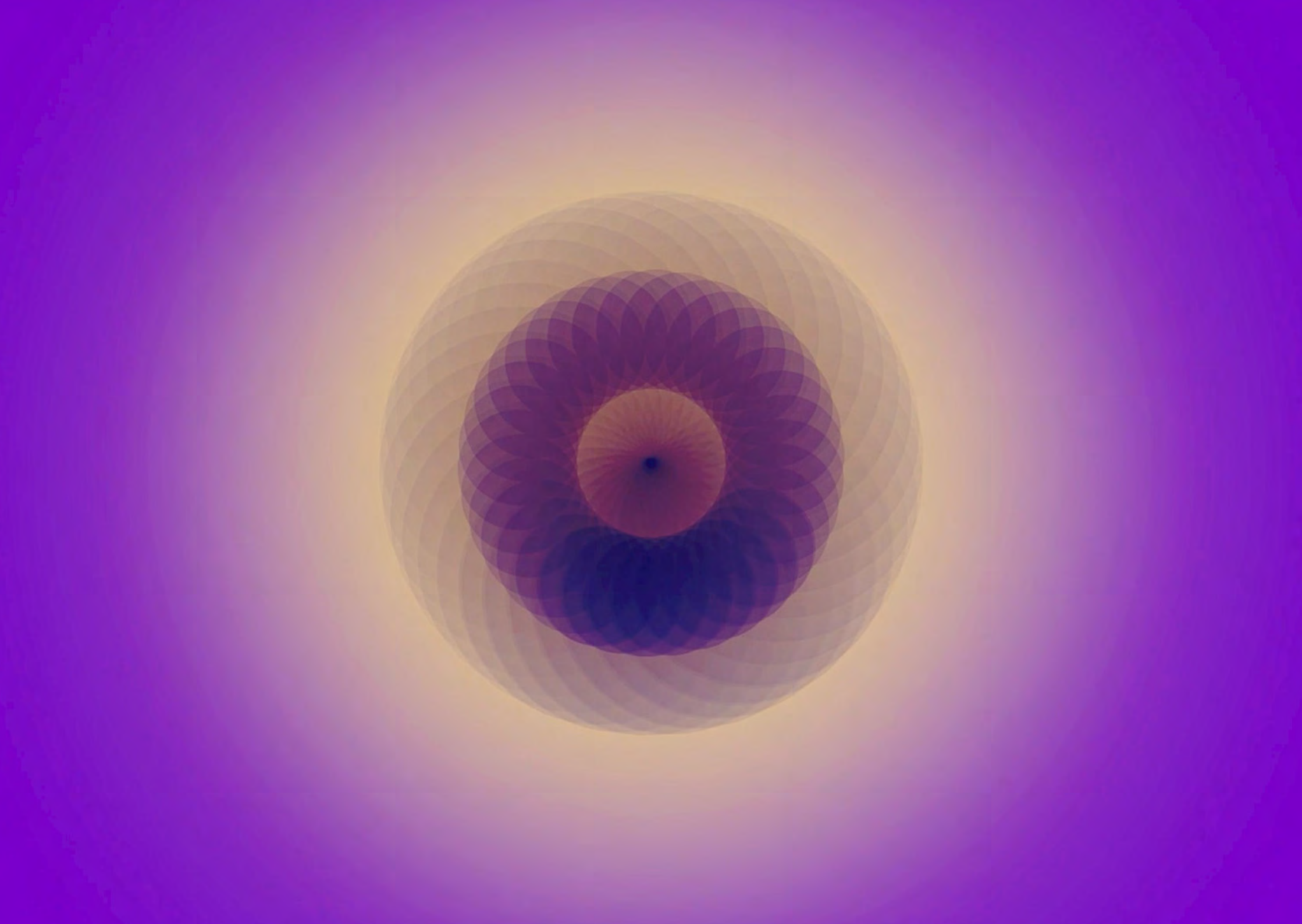

OM DANILO CORREALE

Danilo Correale (f. 1982, han/ham) er en italiensk kunstner, som bor og arbejder i New York. Correale kaster i sine værker et kritisk blik på menneskelige livsvilkår i det senkapitalistiske samfund. Gennem dybdegående research præsenterer Correale spekulative perspektiver på tværs af medier som tekst, lyd, installation og video.

Correales omfattende research og arbejde med fænomener som søvn, fritid og arbejde i det 21. århundrede repræsenterer en utrættelig kilde til nye værker og projekter. Correales kunstneriske arbejde er derfor ofte influeret af og tilpasset særlige invitationer og stedsspecifikke rum, som det også er tilfældet med *Living Dead Time*, hvorfra bl.a. værket *Free Time* er oversat til dansk.

Danilo Correale har udstillet på en lang række anerkendte internationale kunstinstitutioner og biennaler som RIBOCA, Manifesta, Moscow Biennial of Contemporary Art, Performa, Triennale Milano, MAM Contemporary Art, Kadist Foundation, Soma Mexico, Pistoletto Foundation, Hessel Museum of Art og MAXXI. Correale har desuden modtaget New York Prize 2017 sammen med Chiara Fumai. Han underviser i Video and Performance på New York University og IUAV Venedig.

ABOUT DANILO CORREALE

Danilo Correale (b.1982, he/him) is an Italian artist living and working in New York. In his works, Correale provides a critical approach to the living conditions of our late-capitalist society. Through in-depth research, Correale presents speculative perspectives across media such as text, sound, installation, and video.

Correale's extensive research and work with phenomena like sleep, free time, and work in the twenty-first century represent an inexhaustible source of new works and projects. Hence Correale's artistic work is often influenced by, and adapted to, special invitations and site-specific spaces – as for example, *Living Dead Time*, where the work *Free Time* has been translated into Danish.

Danilo Correale has shown at several major international art institutions and biennials, including RIBOCA, Manifesta, Moscow Biennial of Contemporary Art, Performa, Triennale Milano, MAM Contemporary Art, the Kadist Foundation, Soma Mexico, the Pistoletto Foundation, the Hessel Museum of Art, and MAXXI. Moreover, Correale received the 2017 New York Prize together with Chiara Fumai. He teaches Video and Performance at New York University and at the IUAV in Venice.

SCT. HANS HOSPITAL OG CENTRALMAGASINET

Sct. Hans Hospital (i dag Psykiatrisk Center Sct. Hans) blev etableret her ved Roskilde Fjord i 1816 som den første psykiatriske institution i Danmark. Tanken med beliggenheden var, at de naturskønne omgivelser og den friske luft havde en helende og rekreativ effekt. Med et stigende antal patienter stod det hurtigt klart, at der var brug for mere plads, og den første store tilbygning, Kurhuset, var færdig i 1860. Efterfølgende kom hospitalets mange bygninger mod både øst og vest løbende til.

Living Dead Time er rammesat i Centralmagasinet. Bygningen er opført i 1891 af Henry Meyer, en tidligere inspektør på Sct. Hans, som også er arkitekten bag flere af hospitalets andre bygninger fra samme periode. Bygningen blev oprindeligt opført som vaskeri og husede således, indtil 1976, store dampruller, tørremaskiner, sorterings- og vaskefaciliteter – og i en periode også en systue på 1. sal. Efterfølgende blev vaskeriet omdannet til hospitalets store opbevaringsmagasin (åbnede juni 1979). Bygningen rummede nu både Centralmagasinet og Beklædningsmagasinet, og her kunne man finde alt fra senge- og patienttøj, arbejdsuniformer, rengøringsmidler og engangsservice til hospitalsudstyr. I dag kan man i Centralmagasinets bygninger finde det kommunale beskæftigelsesrettede tilbud Jobhuset – Fønix & Pulsen.

ERINDRINGER FRA SCT. HANS

Rundt om og i forlængelse af Centralmagasinet finder man bygningerne, som varetog hospitalets drifts- og forsyningsfunktioner. Herfra blev varme og strøm genereret og, sammen med vand, sendt ud til det store hospitalsområde. Centralmagasinet var også omdrejningspunktet for de mange ansatte i driften. En af dem var Lasse Pedersen, der i 40 år var ansat som tømrer på Sct. Hans Hospital. De fleste af håndværkerne holdt til og havde værksteder på Slottet, bygningen på den anden side af Bidstrup Allé. Disse talte alt fra møbelsnedkere og blikkenslagere til sadelmagere, som alle var ansat til at vedligeholde det store hospital.

Da Lasse startede i 1967, var der i alt seks tømrere ansat på hospitalet. Eftersom mange af bygningerne på Sct. Hans Hospital enten er fredede eller bevaringsværdige, gik størstedelen af hans arbejdstid med at reparere og genetablere døre og vinduer. Håndværkerne havde et godt samarbejde med de andre ansatte i driften: kedelpasserne, maskinmestrene, elektrikerne og ingeniørerne, som alle var med til at drive det enorme hospital. I 1950'erne og 1960'erne, hvor hospitalet var størst, var der 2500 patienter – og med lige så mange ansatte var det på daværende tidspunkt også den største arbejdsplads i Roskilde Kommune. I dag foregår størstedelen af behandlingen i psykiatrien ambulant, altså uden indlæggelse, og de fleste af bygningerne i vest blev i 2021 solgt til Roskilde Kommune med henblik på at skabe en ny bydel.

På Museum Sct. Hans kan man dykke meget længere ned i historierne fra Sct. Hans Hospital. Museet formidler hospitalets og psykiatriens historie og udstiller desuden en samling af kunstobjekter skabt af tidligere patienter, herunder malerier, tekstilværker og keramik. Museet er åbent hver onsdag kl. 13-16.

SCT. HANS HOSPITAL AND THE CENTRAL STOREHOUSE

The former Sct. Hans Hospital (now Psykiatrisk Center Sct. Hans) was founded here by Roskilde Fjord in 1816 as the first psychiatric institution in Denmark. It was based here with the idea that the scenic surroundings and fresh air would have a healing and restorative effect. With an increasing number of patients, it soon became clear that more space was required, and the first major extension, Kurhuset, was completed in 1860. The many eastward and westward extensions were added later.

Living Dead Time is set in the context of The Central Storehouse (Centralmagasinet). The building was erected in 1891 by Henry Meyer, a former inspector at Sct. Hans Hospital, who also designed many of the hospital's other buildings from the same period. The building was originally built as a laundry facility which, until 1976, housed large steam flatwork ironers, dryers, sorting and washing facilities – and, for a period, also a sewing workshop on the first floor. Later, it was remodelled to serve as the hospital's large storage facility (opened in June 1979). The building now housed both The Central Storehouse and The Textile Storage (Beklædningsmagasinet), where everything from bed linen, patients' clothing, work uniforms, detergents, disposable tableware, and hospital equipment was kept. Today, the buildings house the jobcentre Fønix, offering employment advice to people on sick leave.

RECOLLECTIONS FROM SCT. HANS

Extending from The Central Storehouse and around it are the buildings that housed hospital operations and supply functions. Heating and electricity were generated here and, along with water supply, distributed to the extensive hospital premises. Also, this was where the many operational employees worked. One of these was Lasse Pedersen who, for forty years, worked as a carpenter at Sct. Hans Hospital. Most of the skilled workers were attached to the Castle (Slottet), the building on the opposite side of Bidstrup Allé, where they also had their workshops. These included cabinetmakers, plumbers, and upholsterers, who all worked as maintenance staff for the large hospital.

When Lasse started in 1967, a total of six carpenters were employed at the hospital. Since many of the buildings at Sct. Hans Hospital are either listed buildings or deemed of special architectural interest, most of his working time was spent repairing and re-fitting doors and windows. The carpenters had a good colaborative relationship with the other operational workers: boiler attendants, technical engineers, electricians, and civil engineers, who all helped to keep this enormous hospital running smoothly. In the 1950s and 60s, when the hospital capacity peaked, there were 2500 patients –with an equal number of employees, it was the biggest workplace in Roskilde Municipality at the time. Nowadays, most of psychiatric treatment is done on an outpatient basis and most of the west buildings were sold to Roskilde Municipality in 2021 with the aim of creating a new urban district.

At Museum Sct. Hans, you can explore the history of Sct. Hans Hospital in more detail. The museum introduces the history of both the hospital and of psychiatric care, also showing a collection of art objects made by former patients, including paintings, textile works, and ceramic art. The museum is open every Wednesday from 13–16.

AKTIVITETSPROGRAM

OFFENTLIGE OMVISNINGER
Hver lørdag kl. 13.00 og 15.00.
Hver lørdag i hele udstillingsperioden kan du tage med på en gratis introduktion til udstillingen. Omvisningen varer ca. 45 min og foregår på dansk. Den er gratis og kræver ingen tilmelding.

SÆROMVISNINGER
Lørdag 18. maj kl. 14.00:
KUNSTNEROMVISNING PÅ ENGELSK
Tag med på en gratis særomvisning med kunstneren som står bag udstillingen: Danilo Correale. Omvisningen varer ca. 1 time og foregår på engelsk. Omvisningen er gratis, men kræver tilmelding via museets hjemmeside.

Onsdag 22. maj kl. 10.00:
KURATOROMVISNING PÅ ENGELSK
I forbindelse med Art Matter Festival 2024 tilbyder vi en gratis særomvisning ledet af udstillingens kurator. Omvisningen varer ca. 1 time og foregår på engelsk. Omvisningen er gratis, men kræver tilmelding via museets hjemmeside.

SEMINAR
Museet inviterer til særlig fordybelse i udstillingens værker og tematikker i seminarform. Her vil vi, sammen med nogle af tidens store stemmer, perspektivere og afprøve udstillingens globale problemstillinger og tankeeksperimenter i en dansk kontekst. Information om dato og program opdateres løbende på museets hjemmeside samtidskunst.dk.

ACTIVITY PROGRAMME

GUIDED TOURS
Every Saturday at 13.00 and 15.00
Every Saturday during the exhibition period, there will be a free introduction to the exhibition. Duration: Approx. 45 mins. The tour is free and does not require registration.

SPECIAL GUIDED TOURS
Saturday May 18th at 14.00:
ARTIST-GUIDED TOUR
Join the exhibition artist Danilo Correale for a special guided tour. The tour is approx. 1 hour and is held in English. The tour is free, but requires registration at our website.

Wednesday May 22nd at 10.00:
CURATOR-GUIDED TOUR
On the occasion of Art Matter Festival 2024, we offer a special guided tour by the exhibition curator. The tour is approx. 1 hour and is held in English. The tour is free, but requires registration at our website.

SEMINAR
Join us when we dive deep into the exhibition in a seminar form. Accompanied by some of the great public voices of our time, we will root the global dilemmas of the exhibition in a Danish context. For more information and date, see the museum's website.

AXEL BERGER PERFORMANCE
29 June – 6 July 2024
In collaboration with Roskilde Festival, the Museum of Contemporary Art presents the performance work *Delivery* by the Swedish artist Axel Berger. Berger puts the exhibition at Sankt Hans into a new perspective with a work that, in line with Correale's examinations, questions the structures of our modern world. In slowmotion Berger turns the culture for fast food delivery inside out and challenges the relationship to work and efficiency, convenience, and burden. Experience the work at the Festival and in Roskilde city centre during the Festival. Please see the museum website for further information.

SCHOOL OF THE USELESS
The School of the Useless is a programme developed in collaboration with Roskilde Library and BGK Roskilde. With the School of the Useless, young aspiring artists from the Roskilde area pause the societal treadmill and ignore society's preoccupation with concepts like efficiency, result orientation, and purposefulness. In dialogue with the works in the exhibition, the young artists invite us to engage in fruitless leisure activities, focusing on presence with things that do not strive to achieve results. Please see the museum website for further information and dates

ROSKILDE URBAN LIFE PROGRAMME
Roskilde Municipality is currently developing the Sankt Hans into a new dynamic urban district and a vibrant creative area. During four Wednesdays in June, you can experience a special urban life programme in and around the Central Storehouse (Centralmagasinet), arranged by the municipality. Please see the municipal website for further information.

AXEL BERGER PERFORMANCE
29. juni – 6. juli 2024
Sammen med Roskilde Festival præsenterer Museet for Samtidskunst performanceværket *Delivery* af den svenske kunstner Axel Berger. Berger sætter udstillingen på Sankt Hans i perspektiv med en performance, der i linje med Correales undersøgelser sætter spørgsmålstegn ved strukturen af vores moderne verden. Berger vender med et uendeligt langsomt cykelbud kulturen for hæsblæsende hurtig udbringning af mad, på vrangen og udfordrer forholdet til arbejde og effektivitet, bekvemmelighed og byrde. Værket kan opleves på festivalen og i Roskilde bymidte i løbet af festivalen. Se nærmere info på museets hjemmeside.

SKOLEN FOR DET UNØDVENDIGE
Skolen for det Unødvendige er et programspor udviklet i samarbejde med Roskilde Bibliotek og BGK Roskilde. Med Skolen for det Unødvendige sætter unge spirende kunstnere fra Roskilde området en kæp i hamsterhjulet og ignorerer samfundets opslugthed af begreber som effektivitet, resultatorientering og målrettethed. I dialog med udstillingens værker inviterer de unge os til at tage del i unyttige aktiviteter, som dyrker nærværet og værdien i det, der ikke har et resultat som mål. For datoer og nærmere information, se museets hjemmeside.

ROSKILDE BYLIVSPROGRAM
Roskilde Kommune er midt i processen med at udvikle Sankt Hans til en ny dynamisk bydel og et levende kreativt område. Fire onsdage i juni kan man opleve et særligt bylivsprogram i og omkring Centralmagasinet, arrangeret af kommunen. Museet deltager i programmet og mere information kan findes på kommunens hjemmeside.

KOLOFON

Danilo Correale: *Living Dead Time*
– Et opgør med det produktive samfund
18.05 – 14.07.2024
Centralmagasinet, Sankt Hans

Grafisk design: Studio Atlant
Tryk: Eks-Skolens Grafiske Design og Tryk
Oversættelse og korrektur: SprogBiz

Kilder:
Sct. Hans 1816-2016, Region Hovedstadens Psykiatri og Psykiatrisk Center Sct. Hans (2016)
Sct. Hans Billeder af Per Lund (2015)

Udstillingen er blevet til i samarbejde med:

ROSKILDE KOMMUNE

Udstillingen er støttet af:

DET OBELSKE FAMILIEFOND

NY CARLSBERG FONDET
NEW CARLSBERG FOUNDATION

Partnere: Roskilde Bibliotek og BGK Roskilde

Faglige konsulenter: Jette Møllerhøj (Psykiatrisk Center Sct. Hans og Museum Sct. Hans), Lasse Pedersen (tidligere tømrer på Sct. Hans og frivillig på Museum Sct. Hans)

Udstillingsdesign:
Liva Kreislere

Konstruktionsdesign:
Georges Adda
Jonathän Jouan
Soroush Moghaddam
Kristian Norden Verner

Teknik:
Strouenborg
Lydfabrikken

Udstillingen er udviklet og realiseret af Museet for Samtidskunst

Christian Skovbjerg Jensen, museumsdirektør og udstillingens kurator
Marie Vinther, kuratorisk assistent
Lotte Løvholm, kuratorisk konsulent
Ragna Solbergnes, producent
Astrid Brincker Olson, kunstformidler
Marita Isaksson, administrationsansvarlig
Line Glavind, Kommunikationsansvarlig
Mathilde Lu Ettrup, Studentermedhjælper, kommunikation

Museumsværter:
Adam Ahlstrand Christensen
Andrea Mæland
Anna Caroline Kristensen
Anna Ellen Weeks
Chelar Ali
Naja-Marie Soulié
Rikke Bank
Sarah Frederikka Svensson
Selma Nygaard
Trond Erik Olsen

Billedkreditering:
S. 2-3: *Free Time*, video and sound installation, 16 minutes, 2019 – ongoing, c.sy the artist
s. 8-9: *No More Sleep No More*, video installation, 240 minutes, full HD video + audio, 2016/2024, c.sy the artist
s. 11: *Free Time*, application form in 9 nine parts, 2019 – ongoing, c.sy the artist
s. 12: *No More Sleep No More*, video installation, 240 minutes, full HD video + audio, 2016/2024, c.sy the artist
s. 15: *Reverie: On the Liberation from Work*, Deluxe Gatefold Record 180gr, plus Insert, Ed. 400, Signed and Numbered, 41 minutes, 2017, c.sy. the artist
s. 16: *Sinister drawings*, Printed vignettes, graphic art, pastels, pencils, spray paint on paper, 2022, c.sy. the artist
s. 18-19: *Reverie*, hypnosis in two parts, sound and video, 41 minutes, 2017, c.sy. the artist
s. 21: *At Work's End*, Installation detail, Paint on Satin Fabric 900x270cm c.sy. the Artist
s. 24-25: Centralmagasinet, Foto af David Stjernholm
s. 28-29: Ferniseringsfoto til museets udstilling *Non Performing* (2023), foto af Rie Neuchs

© Alle billedrettigheder forbeholdt museet, fotograferne og kunstneren.

HVAD SYNES DU OM UDSTILLINGEN?

Scan QR koden, besvar brugerundersøgelsen og hjælp os med at blive bedre